

ΦΥΣΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

ΑΞΙΑ/ΠΡΟΣΦΟΡΑ/ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΣΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟ ΑΝΘΡΩΠΟ

Ο άνθρωπος γεννιέται, ζει και αναπτύσσεται μέσα στο φυσικό περιβάλλον. Αυτό περιλαμβάνει στοιχεία απαραίτητα για την επιβίωσή του όπως ο ήλιος, ο αέρας, το νερό αλλά και πόρους όπως φυτικά και ζωικά προϊόντα, υγιεινή σιμωδομή και συλίας. Το υαδαρό φυσικό περιβάλλον, η υαδαρή ατμόσφαιρα, το υαδαρό έδαφος και υπέδαφος, οι υαδαροι υδροφόροι ορίζοντες διασφαλίζουν τη βωμιατική υγεία του ανθρώπου ενώ η επαφή με τη φυσική ομορφιά του χαρίζει ζω-
τανία, ενεργητικότητα, ευεξία σε μία εποχή υαδιστικής ζωής.

Η φύση, παράλληλα, μεντρίζει την ανθρώπινη περιέρχεια, προαλεί την έρευνα για την υατανόηση των φυσικών φαινομένων που οδηγεί στη γνώση των νόμων που τη διέπουν (φυσική νομοτέλεια). Η παρατήρηση της φυσικής ζωής συνεχεί στην ανάπτυξη ανθρωπιστικών επι-
ωτήτων όπως η φιλοσοφία και η θρησκεία αλλά και των θετι-
κών επιωτήτων, η πρακτική αξιοποίηση των οποίων συμβάλλει στη βελτίωση του βίωτου επιπέδου του ανθρώπου.

Η επαφή, εξαίλων, του ανθρώπου με τη φυσική ομορφιά, τα χρώματα, οι ήχοι της φύσης, η αρμονική συνήαρη των στοιχείων που την συνα-
ποτελούν αποπνέουν χαλάνη και μελούν τον άνθρωπο, τον ξαυα-
ζουν, χαυαίνουν και εφευενίζουν την υυχή του, ξεανός πολύ ση-
ματικό αν αναλομεταίρε τους φρενίρεις ρυθμούς ζωής του και το υαθημερινό άρχος που βιώνει. Μαλίστα παρατηρώντας τη ζωή μέσα στη φύση αυηλαμβάνεται την ισορροπία και την απλότητα που επιυατούν δ' αυτήν, δίδάβεται το μέτρο και την ταπεινο-
φροσύνη, αξίες πολύτιμες στη σημερινή εποχή του έντονου ατομικι-
σμού.

Η υυχική και ηνευματική υγεία του ατόμου όπως είναι ηρουηόδε-
ση για την ανάπτυξη υυών κοινωνικών σχέσεων, και η προσφορά της φύσης στους παραπάνω τομείς, όπως είδαμε, είναι ζωική ση-
μασίας. Η υατανόηση, η διαλλακτικότητα, ο σεβασμός και η συ-
νεργασία που εξασφαλίζουν τη βωοχή της κοινότητας εκπορεύονται κυρίως, από την υυχική υγεία των ανθρώπων που η φύση διασφαλίζει.

Τέλος, η φύση αποτελεί ουτελעותή σιμωομικής ηροόδου. Με τις ηρώτες ύλες που αυη εξασφαλίζει στον άνθρωπο αναπτύσσονται παραωωχοί σιμωομικοί υαδδοί όπως η χανρχία, η υτηνοτεσφία, ο τωρικός, το εμπόριο, η ναυτιλία. Εξαίλων η βιομηχανική ανάπτυξη επιπρίζεται στις ηρώτες ύλες και ενεργειακούς πόρους. Ο ορυκτός ηλκτος και οι ήλιες μορφές ενεργείας που απορρέαν από την αξιοποίηση των υδατοπηώσεων, του ήλιου και του αέρα είναι φυσικής ηροέλευσης και αποτελούν τη βάση του σύγχρο-
νου τεχνολογικού σιμωομικού.

ΓΙΑΤΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΠΙΣΤΡΕΨΕΙ ΣΤΟ ΦΥΣΙΚΟ ΤΡΟΠΟ ΖΩΗΣ

Η φύση εξασφαλίζει στον άνθρωπο το οφύμνο που είναι αγαθό ζωής ταυτόσημο με την υγεία και τα χαρίσματα ζωικά και ευεργετικότητα σε μία εποχή που η βωμική του ευεργετική απειλείται από την κακή διατροφή και ηλιόδος καταχρήσεων.

Παράλληλα ο άνθρωπος που επιζητεί το φυσικό τρόπο ζωής βιώνει και απολαμβάνει το φυσικό κάλλος, τα πρώτα, τους ήχους, τις εναλλαγές των εποχών σε μία εποχή αβήκη και αμαλίας, όπως η σημερινή. Η άγνοια η επαφή του με την φυσική ομορφιά του κρύβει, τον γεμίζει, ανανεώνει τις δυνάμεις του και με καλύτερη διάθεση αντιμετωπίζει τη δύσκολη, αχνή και δημερινότητα του.

Τέλος, η ισορροπία και η αγάπη που επιμετρών στον φυσικό κόσμο διδάσκουν στον άνθρωπο το μέτρο και την ταπεινότητα, αξίες πολύτιμες στη σημερινή εποχή που χαρακτηρίζεται από την αγνοία του για την ανούσια υλικών αγαθών, εξουσίας, δύναμης και τον υπερβολικό ατομισμό του.

Επαναπροσδιορίζοντας, λοιπόν, ο άνθρωπος τη σχέση του με τη φύση μπορεί να ζήσει γνήσια και αυθεντικά, ευρισκόμενος σε ισορροπία με τα εαυτά του και τους βωμθρώπους του.

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ

Η δερμαρασία της γης αυξάνεται εξαιτίας του φαινομένου του θερμοκηπίου. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα από τη μια την αύξηση της στάθμης της θάλασσας - μιας και ζώνουν οι πόροι - και τη συρρίκνωση του οικιστικού περιβάλλοντος και από την άλλη την εξαφάνιση ειδών χλωρίδας και άγριας πανίδας. Ταυτόχρονα επιδεινώνεται και το κλίμα. Οι άνθρωποι, τα τελευταία χρόνια, ταλαιπωρούνται από αιφνίδια καιρικά φαινόμενα όπως γροιλές και καταστροφικές πλημμύρες, θυελλώδεις ανέμους, πυρκαγιές αλλού και ξηγυδρία.

Παράλληλα μειώνεται το όζον. Αυτό βρίσκεται στα ανώτερα στρώματα της ατμόσφαιρας και προστατεύει τον άνθρωπο από την υπέρυθρη και υπεριώδη ηλιακή ακτινοβολία. Το αποτέλεσμα είναι η αύξηση ασθενειών που σχετίζονται με το μαυίνο που αποτελεί μία από τις βασικές αιτίες θανάτου στη σημερινή εποχή.

Τέλος, η ληστική επιμετάλληση των φυσικών πόρων που υπονομεύει την αειφόρο ανάπτυξη, η βωμική υλοτόμηση και ευχεύση που φτωχαίνει την ποικιλομορφία των οικοσυστημάτων, η μόλυνση του περιβάλλοντος με τα απορρίμματα, απόβλητα και καυσαέρια συθέτων μία τρομακτική εικόνα φυσικής καταστροφής.

Το μοντέλο ανάπτυξης που ακολουθείται επικρίνεται στη μέγιστο-ποιμα του ατομικού κέρδους με τη μεγαλύτερη δυνατή αύξηση της παραγωγής και φυσικά με το μικρότερο κόστος. Έτσι βιομηχανοί, κατασκευαστές πρώτες ύλες, αποφεύγουν τη χρήση ανανεώσιμων τεχνολογιών και υαδαρισμών των λυμάτων από τα εξοστράδια τους, εγκαθιστούν παράνομα απορρίματα που δηλητηριάζουν χλωρίδα και πανίδα και μολύνουν τον υδροφόρο ορίζοντα. Γεωργοί χρησιμο-ποιούν αδόμητα φυτοφάρμακα, προχωρούν σε παράνομες γεωμε-τρικές και σε υπεράντληση νερού για τις γεωργικές καλλιέργειες ή σε ευτετακμένες ευχερώσεις και συνεχή υλοτόμηση ματαυτίδο λόγο με αποτέλεσμα να καταστρέφουν το φυσικό περιβάλλον.

Από την άλλη, πολλές φορές, η πολιτεία δεν έχει τη βούληση να περιορίσει τη δράση του ασύδοτου ιδιώτη που έχει χρησιμοποιοική αντίληψη για τη φύση. Δείχνει ανοχή στην παράνομη δράση ιδι-κτών βιομηχανιών και επιχειρηματιών που κερδοσκοπούν από την κα-ταστροφή του φυσικού τοπίου και δεν απαιτούν τη λήψη νομοθετημέ-νων μέτρων κατά τη λειτουργία των εξοστράδιων τους, δεν τους επι-βάλλουν τις οριζόμενες αυστηρές ποινές και προωθούν γενικότερα πολιτικές βλαπτικές για το περιβάλλον, υποστηρίζοντας τα συμφέ-ροντα του κεφαλαίου.

Η απώλεια, εξαγωγή, περιβαλλοντικής ευαισθησίας διακωλύει την έλλειψη οικολογικής συνείδησης. Ο σημερινός άνθρωπος εφημευχα-ζει ευελτόμενος ότι η φύση διαθέτει τους μηχανισμούς για να επαλωσει μόνη της τις πληγές που ο ίδιος της προκαλεί και απο-δυναμείται ανάλογος απέναντί της. Την ευθύνη, βέβαια, για τη δη-μιουργία αυτών που όπως έχει η οικολογία αλλά και το σχολείο που απέτυχαν να του διδάξουν την αξία της φύσης και τη σχέση της με τον άνθρωπο μ' αυτήν, να τον φέρουν σε επαφή με τη φυσική ομορ-φία και το ανίστατο μάλλος των βουνών, των θαλασσών, των τριβών και των ηλασμάτων που ζουν σ' αυτά. Τέλος, δεν φρόντισαν να ευαισθητοποιήσουν το μέγιστο της οικολογικής καταστροφής στη σημερινή εποχή, την ευθύνη που τον αναλογεί ώστε ν' ενεργοποιη-θεί έστω και την ύστατη ώρα και να προστατευτεί από στο οποίο χρωστά τη ζωή και τον πολιτισμό του.

Τέλος, η εξαγωγή και εδραίωση παχυβόμης της καταναλωτικής κοσμογώνρας προωθεί έναν τρόπο ζωής εχθρικό προς το περιβάλλον. Η καταναλωτική βασιλεία του σύγχρονου ανθρώπου συνδέεται με την υπερεκμετάλλευση του φυσικού πλούτου, την εξαγωγή της βιο-μηχανικής δραστηριότητας και την ρύπανση του περιβάλλοντος.

ΣΥΝΕΠΕΙΔΕΣ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ

Επιπτώσεις στη φύση (κοίτα φαινόμενα οικολογικού προβλήματος)

Επιπτώσεις στον άνθρωπο

Αντιμετωπίζοντας ο σύγχρονος άνθρωπος το περιβάλλον ως αντικείμενο προς εκμετάλλευση, αγνόησε τις περιορισμένες δυνατότητες του. Δημιούργησε πόλεις εκατομμυρίων ανθρώπων με μολυσμένη ατμόσφαιρα από τα αεραέρια των αυτοκινήτων και τους καυτήρες των πολυκατοικιών, με τεράστιους όγκους απορριμμάτων, με περιορισμένους χώρους πρασίνου με αποτέλεσμα να ^{υποβαθμίζεται} η ποιότητα ζωής του. Ταυτόχρονα η ηχορύπανση των αστικών κέντρων ταλαιπωρεί το νευρικό σύστημα των κατοίκων. ΟΤΙΣ μεγαλουπόλεις και συντελεί στην αλλοίωση της προσωπικότητάς τους. Η αλλοίωση αυτή δεν έχει επίπτωση μόνο στην υγεία του ανθρώπου που αλλοιά και ΟΤΙΣ σχέσεις του με τους συνανθρώπους του μιας και γίνεται ευερέδιστος και επιδεικτικός.

Εξάλλου η σταδιακή αποβαρύνση του από τη φύση του στερεί τη δυνατότητα να κινητοποιεί τις δυνατότητες του ικανότητες και κυρίως ν' αναπτύξει τη φαντασία και την υψίαν του με την παρατήρηση των φυσικών φαινομένων και της φυσικής νομοτέλειας. Ταυτόχρονα δεν βιώνει την ψυχική ανάταση και ευφορία, την ανανέωση των εωφιατικών, πνευματικών και ψυχικών του δυνάμεων που μόνο η επαφή με τη φύση χαρίζει.

Επιπτώσεις στην κοινωνία

Καθώς το φυσικό περιβάλλον ρυπαίνεται με τα απορρίμματα και τα ανελέητα εκμεταλλεύονται, υαταπατώνεται αιμαρρότητα παύει να υπάρχει στο όνομα της ανάπτυξης, μεγάλο είναι το πλήθος μα χώρες με τουριστική κίνηση, καθώς χάνουν την φυσική ομορφιά και μοναδικότητα τους που αποτελεί πόλο έλξης για τους ξένους επισκέπτες. Εξάλλου η ανεπάρ-

ή εκμετάλλευσή των φυσικών πόρων έχει σαν αποτέλεσμα την ύπαρξη περιορισμένων πρώτων υλών, γεγονός που δυσχεραίνει τη λειτουργία των βιομηχανικών μονάδων οι οποίες παράχουν περιορισμένο όγκο προϊόντων τα οποία φυσικά κοστίζουν περισσότερο για τους καταναλωτές. Τέλος ο όγκος των μαυδαερών από αυτοκίνητα και εργοστάσια διμεταρχει το φαινόμενο της όξινης βροχής που δημιουργεί μνημεία, με αποτέλεσμα την αλλοίωση της πολιτιστικής κληρονομιάς ενώ έδους καθώς τα μνημεία αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι της.

ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Η πολιτική ημεδα οφείλει ν' αποδείξει ότι διαθέτει την πολιτική βούληση για προστασία του φυσικού περιβάλλοντος, για διασφάλιση της πράσινης και αειφόρου ανάπτυξης. Απαιτείται, λοιπόν, εκσυγχρονισμός της ισχύουσας νομοθεσίας, εναρμόνισή της με την αντίστοιχη ευρωπαϊκή αλλά και εφαρμογή της με την επιβολή αυστηρότερων ποινών στους παραβάτες. Επίσης, καθώς η οικονομική καταστροφή είναι πραγματικό πρόβλημα, οφείλουν οι έδνιες κυβερνήσεις να εωερχασταν υλοποιώντας κρίνες πολιτικές για την προστασία για παράδειγμα βιότοπων και έθνικών δρυμών, ειδών χλωρίδας και πανίδας που απειλούνται με εξαφάνιση, για ευτεταμένες αναδάσώσεις για τη διμεωρμή νέων χώρων υμειομικής ταφής απορριμμάτων κτλ.

Παράλληλα έχει χρέος το κράτος ν' αξιοποιήσει την επιστημονική γνώση και τα σύγχρονα τεχνικά μέσα για να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά περιβαλλοντικά πρόβλήματα όπως ο μασαρισμός του υδάτινου ορίζοντα από απορρίμματα-απόβλητα. Η προώθηση της τεχνολογίας της απορρύπανσης με την τοποθέτηση φίλτρων βιολογικού μασαρισμού των αποβλήτων στα εργοστάσια, η χρήση νέων μερμών ενέργειας όπως η ηλιακή, η αιολική, η γεωθερμική και οι υδατοπτώσεις, η προώθηση της ανακύκλωσης των προϊόντων, η υιοθέτηση νέων μερμών αλληιέρχειας των πιο χωρίς πολλή χημικά λιπάσματα, η παροχή κινήτρων για απομείνωση των βιομηχανικών αλλά και αιώρηση από τα αστικά κέντρα αποτελούν ορισμένα από τα μέτρα που θα επουλώσουν πληγές της φύσης.

Επιπρόσδετα έδνιη της πολιτείας είναι να ευιχώσει την οικονομική εωείτηση των νέων μέσα από δεσφας όπως η οργανωμένη εκπαίδευση. Παράλληλα, λοιπόν, με την παρέρχηση Ανθρωπιστική Παιδεία που θα διαμορφώσει αιώρησης με γνώση της αξίας της φύσης και την επιβίωση του αιώρησης αλλά και τη διαμόρφωση του πολιτείου του, το κράτος οφείλει να διαμορφώσει αιώρησης που δ' αγαθούν και θα εέβονται το φυσικό περιβάλλον με ευμεωριμένες δεσφεις. Να τους προτρέπει να ευμετέχουν σε προγράμματα της τοπικής Αυτοδιοίκησης, έθελοντικών ομάδων και οικονομικών οργανώσεων που πραγματοποιούν αναδάσώσεις, καθαρισμούς αυτών, ανακύκλωση διαφόρων άχρηστα υλικά ευρείας χρήσης. Να πραγματοποιούν έθελοντικές ευδρομές σε τόπους που διακρίνονται για το φυσικό κάλλος τους και να το απολαμβάνουν με περσονικές και αιώρητες δραστηριότητες.

Τέλος τα ΜΗΕ να έωσουν το δώμα